

3. Przepis ust. 2 pkt 4 dotyczy komitetu kultury fizycznej przy prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat, podzielonego na dzielnice.

§ 16. 1. Posiedzenia powiatowego komitetu kultury fizycznej zwołuje przewodniczący komitetu w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

2. Przepis § 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Organami powiatowego komitetu kultury fizycznej są:

- 1) przewodniczący komitetu,
- 2) społeczne sekcje dla poszczególnych dziedzin sportu.

§ 18. 1. Przewodniczący powiatowego komitetu kultury fizycznej wykonuje w okresie między posiedzeniami komitetu jego uprawnienia.

2. Przewodniczący powiatowego komitetu kultury fizycznej kieruje działalnością komitetu oraz pracą aparatu wykonawczego komitetu, wydaje zarządzenia w ramach swych uprawnień na podstawie i w wykonaniu obowiązujących przepisów, wytycznych Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej oraz uchwał po-

wiatowej rady narodowej i jej prezydium i jest odpowiedzialny za realizację planów i preliminarza budżetowego.

§ 19. Skład, organizację i zakres działania społecznych sekcji sportowych powiatowych komitetów kultury fizycznej określają — zgodnie z art. 8 ust. 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o organizacji spraw kultury fizycznej (Dz. U. Nr 2, poz. 12) — regulaminy nadane przez Główny Komitet Kultury Fizycznej.

IV. Przepisy końcowe.

§ 20. Przepisy zarządzenia dotyczące wojewódzkich komitetów kultury fizycznej stosuje się odpowiednio do komitetów kultury fizycznej przy Prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, a dotyczące powiatowych komitetów kultury fizycznej — do komitetów kultury fizycznej przy prezdyjach rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

733

ZARZĄDZENIE Nr 195 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1956 r.

w sprawie zatwierdzenia stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót czerpalnych śródlądowych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 1059 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót budowlano-montażowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się stawki narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót czerpalnych śródlądowych w wysokości 23% od sumy kosztów bezpośrednich.

2. Określone w ust. 1 stawki narzutów stosuje się przy opracowywaniu kosztorysów na roboty czerpalne śródlądowe na podstawie instrukcji o opracowywaniu kosztorysów, wydanej w wykonaniu § 3 uchwały nr 1058 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia katalogów scalonych norm kosztorysowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 122).

3. Stawki narzutów określone w ust. 1 stosuje się zarówno do robót wykonywanych systemem zleceń, jak i systemem gospodarczym.

§ 2. Do dokumentacji kosztorysowej sporządzonej w oparciu o normy, cenniki i zasady obowiązujące w tym zakresie przed wprowadzeniem w życie instrukcji o opracowywaniu kosztorysów, o których mowa w § 1 ust. 2, stosuje się dotychczas obowiązujące stawki kosztów ogólnych.

§ 3. Stosownie do przepisu § 6 uchwały nr 1059 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 123) w zakresie stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót czerpalnych śródlądowych traci moc uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych oraz wszelkie akty prawne wydane na podstawie tej uchwały.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w. z. St. Jędrzychowski*

734

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 czerwca 1956 r.

w sprawie ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i nietypowe roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Żeglugi i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen,

opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r.